



**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023- 24 ()/15/JG

Warszawa, dnia 4 lutego 2016 r.

DECYZJA DIH - IV/ 2 /2016

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2016 r. poz. 32), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (Dz. U. z 2014 r. poz. 148 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji nr 144/2015 Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Kielcach z dnia 10 listopada 2015 r. (nr akt PU.8361.228.2015), na podstawie której przedsiębiorcę Jacka Tyburcy, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą VIPRO BTL Produkt Tyburcy Jacek w Kielcach, zobowiązano do uiszczenia kwoty 899,32 zł (słownie: osiemset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych trzydzieści dwa grosze) stanowiących równowartość kosztów badań laboratoryjnych produktu: – obrus plamoodporny gładki ELEGANCE 400SP74, kolor szampański ciemny, wielkość 120x220 cm, skład surowcowy poliester 100%, producent VIPRO BTL PRODUKT Jacek Tyburcy, ul. Konarskiego 14, 25-340 Kielce, – obrus plamoodporny gładki GOLD 51SP10, kolor biały róż, wielkość 130x180 cm, skład surowcowy poliester 100%, producent VIPRO BTL PRODUKT Jacek Tyburcy, ul. Konarskiego 14, 25-340 Kielce,

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W dniu 27 lipca 2015 r. inspektorzy reprezentujący Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Kielcach, przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorcy Jacka Tyburcy, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą VIPRO BTL Produkt Tyburcy Jacek w Kielcach. Stosownie do art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. *o swobodzie*

działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584 z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą o *sdg*”, kontrola została poprzedzona zawiadomieniem o zamiarze wszczęcia kontroli, które zostało doręczone przedsiębiorcy w dniu 22 lipca 2015 r. Przedsiębiorca, zgodnie z art. 79 ust. 5 ustawy o *sdg*, złożył wniosek o wszczęcie kontroli przed upływem siedmiu dni od doręczenia ww. zawiadomienia.

W toku działań kontrolnych m.in. pobrano do badań laboratoryjnych próbki wyrobów, tj.:

- obrus plamoodporny gładki ELEGANCE 400SP74, kolor szampański ciemny, wielkość 120x220 cm, skład surowcowy poliester 100%, producent VIPRO BTL PRODUKT Jacek Tyburcy, ul. Konarskiego 14, 25-340 Kielce (zwany dalej: „obrusem Elegance”) oraz
- obrus plamoodporny gładki GOLD 51SP10, kolor biały róż, wielkość 130x180 cm, skład surowcowy poliester 100%, producent VIPRO BTL PRODUKT Jacek Tyburcy, ul. Konarskiego 14, 25-340 Kielce (zwany dalej: „obrusem Gold”)

i przekazano do Specjalistycznego Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi, celem sprawdzenia zgodności z deklaracją. Pobranie próbek udokumentowano w protokole pobrania próbki nr 095156.

Ponadto w toku kontroli inspektorzy dokonali także m.in. oceny oznakowania obrusów plamoodpornych. Nie wniesiono zastrzeżeń w tym zakresie.

Wyniki badań przeprowadzonych przez ww. laboratorium wykazały brak plamoodporności na czynniki brudzące w postaci oleju i majonezu, co udokumentowano w sprawozdaniach z badań Specjalistycznego Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi nr 453/PW/236/2015 (obrus Elegance) i nr 454/PW/237/2015 (obrus Gold) z dnia 25 września 2015 r.

W dniu 28 września 2015 r. Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Kielcach, zwany dalej: „Świętokrzyskim WIIH”, poinformował przedsiębiorcę Jacka Tyburcy, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą VIPRO BTL Produkt Tyburcy Jacek w Kielcach, zwanego dalej: „stroną postępowania” o wynikach badań laboratoryjnych pobranych obrusów plamoodpornych oraz o możliwości zbadania próbek kontrolnych. Pismem z dnia 7 października 2015 r. strona postępowania poinformowała, iż nie będzie korzystała z prawa badania próbek kontrolnych ww. produktów.

W dniu 21 października 2015 r. Świętokrzyski WIIH wystosował do przedsiębiorcy pismo o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu przez przedsiębiorcę Jacka Tyburcy, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą VIPRO BTL Produkt Tyburcy Jacek w Kielcach, kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych ww. obrusów. Jednocześnie w ww. zawiadomieniu stronę postępowania poinformowano o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych

w sprawie dowodów i materiałów oraz zgłoszenia żądań zgodnie z wymaganiami art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2016 r., poz. 32), zwanej dalej: „*Kpa*”. Strona postępowania nie skorzystała ze swojego uprawnienia.

Mając na uwadze wyniki badań laboratoryjnych, a także ustalone stosownie do § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 kwietnia 2012 r. w *sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek produktów przez organy Inspekcji Handlowej* (Dz. U. z 2012 r. poz. 496), zwanego dalej: „rozporządzeniem w sprawie pobierania prób,” koszty przeprowadzonych badań laboratoryjnych wskazane w dokumentach nr 108/PW/2015 (obrus Elegance) i nr 109/PW/2015 (obrus Gold), działając na podstawie art. 104 *Kpa* oraz art. 5 ust. 2 i 30 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (Dz. U. z 2014 r. poz. 148 z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą *o Inspekcji Handlowej*”, Świętokrzyski WIIH w dniu 10 listopada 2015 r. wydał decyzję nr 144/2015 (nr akt PU.8361.228.2015), na podstawie której przedsiębiorcę Jacka Tyburcy, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą VIPRO BTL Produkt Tyburcy Jacek w Kielcach, zobowiązano do uiszczenia kwoty 899,32 zł (słownie: osiemset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych trzydzieści dwa grosze) stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych produktów: obrus Elegance i obrus Gold.

W dniu 7 grudnia 2015 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów otrzymał, za pośrednictwem Świętokrzyskiego WIIH, odwołanie złożone przez stronę postępowania.

W odwołaniu strona postępowania wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania pierwszej instancji. Decyzji organu pierwszej instancji strona postępowania zarzuciła naruszenie:

1. art. 7, 77 i 80 *Kpa* poprzez uznanie za udowodnione, na podstawie sprawozdania z badań laboratoryjnych nr 453/PW/236/2015 i nr 454/PW/237/2015 z dnia 25 września 2015 r. przeprowadzonych przez Specjalistyczne Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi, że badane produkty nie spełniają wymagań określonych w deklaracji podanej na etykiecie jednostkowej, tj. nie są plamoodporne;
2. art. 107 § 3 *Kpa* poprzez brak prawidłowego uzasadnienia faktycznego i prawnego decyzji;
3. art. 8 *Kpa* poprzez prowadzenie postępowania w sposób nie budzący zaufania jego uczestników do władzy publicznej;
4. art. 30 ust. 1 ustawy *o Inspekcji Handlowej* poprzez jego bezpodstawne zastosowanie i zobowiązanie odwołującego do zwrotu kosztów prowadzonych badań laboratoryjnych.

Pismem z dnia 11 grudnia 2015 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Jacka Tyburcy, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą VIPRO BTL Produkt Tyburcy Jacek w Kielcach o przysługującym prawie do zapoznania się z aktami i prawie wypowiedzenia

się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona postępowania nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o *Inspekcji Handlowej* w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Pobieranie i badanie próbek produktów określone jest w Rozdziale 6 ustawy o *Inspekcji Handlowej*. Zgodnie z art. 27 ust.1 ww. ustawy, próbki produktów do badań pobiera się w celu ustalenia, czy produkt spełnia wymagania jakościowe i bezpieczeństwa określone w przepisach odrębnych lub dokumentach normalizacyjnych lub, czy jego jakość odpowiada jakości deklarowanej przez przedsiębiorcę. Powyższa ustawa w art. 2 pkt 5, definiuje jakość, jako ogół właściwości produktów lub usług, które wiążą się z ich zdolnością do zaspokajania stwierdzonych lub przewidywanych potrzeb konsumenta. Zgodnie z art. 29 wspomnianej ustawy badania próbek prowadzą laboratoria kontrolno-analityczne podlegające Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, a gdy nie mogą one ich wykonać, organ Inspekcji Handlowej może zawrzeć umowę o wykonanie badań z innym wyspecjalizowanym laboratorium. Zgodnie z art. 30 ustawy o *Inspekcji Handlowej*, jeżeli przeprowadzone badania wykażą, że produkt nie spełnia wymagań określonych w przepisach odrębnych lub w deklaracji przedsiębiorcy, kontrolowany jest obowiązany do uiszczenia, na wskazany przez odpowiedni organ Inspekcji rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów albo wojewódzkiego inspektoratu kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

Zgodnie z § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie *pobierania prób*, w przypadku prowadzenia badań przez laboratorium kontrolno-analityczne Inspekcji, wysokość należności pieniężnej, o której mowa w art. 30 ust. 1 ustawy o *Inspekcji Handlowej*, ustala dyrektor laboratorium, z uwzględnieniem rodzaju badanego produktu, rodzaju materiałów lub urządzeń użytych w toku przeprowadzenia badań, uzasadnionego kosztu pracy jednej osoby w jednym dniu lub godzinie pomnożonego przez liczbę osób i dni lub godzin oraz uzasadnionego kosztu pracy laboratorium.

W toku kontroli przeprowadzonej u przedsiębiorcy Jacka Tyburcy, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą VIPRO BTL Produkt Tyburcy Jacek w Kielcach inspektorzy pobrali do badań próbki dwóch ww. obrusów plamoodpornych znajdujących się

u kontrolowanego. Świętokrzyski WIIH, w celu sprawdzenia zgodności wyrobu z deklaracją zawartą na opakowaniu, przekazał niniejsze próbki do badań do Specjalistycznego Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi, zwanego dalej: „Laboratorium w Łodzi”.

Wyniki badań przeprowadzonych przez ww. laboratorium wykazały, że pobrane do badań obrusy nie spełniały wymagań określonych w deklaracji producenta zawartej w oznakowaniu na etykietach jednostkowych. W rezultacie badań wyroby nie były odporne na czynniki brudzące w postaci oleju i majonezu. W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami kontrolowany został obciążony kosztami przeprowadzonych badań stosowanie do art. 30 ust. 1 ustawy o *Inspekcji Handlowej*.

Odnosząc się do argumentów strony postępowania przedłożonych w odwołaniu dotyczących naruszenia art. 7, 77 i 80 *Kpa*, Prezes UOKiK zauważa, że artykuły te określają zasady postępowania administracyjnego. Stanowią, one m.in., iż w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy. Ponadto wskazują, że organ jest obowiązany przed wydaniem decyzji w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć zebrany materiał dowodowy, zaś sprawa oceniana jest na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego. Z przepisów tych wynika m.in. tzw. zasada prawdy obiektywnej polegająca na zobowiązaniu organu do podejmowania wszelkich kroków, niezbędnych do ustalenia stanu faktycznego sprawy, który będzie zgodny ze stanem rzeczywistym.

W niniejszej sprawie strona postępowania zarzuca, że organ pierwszej instancji nie miał podstaw aby uznać, że deklaracja przedsiębiorcy była błędna, a tym samym należało uznać, że obrusy były odporne na plamy. Prezes UOKiK uznaje ww. argumenty za bezpodstawne, w szczególności mając na uwadze wyniki przeprowadzonych badań laboratoryjnych. Organ drugiej instancji uznaje je za w pełni wiarygodne, kompletne i prawidłowe, tym samym materiał dowodowy w sprawie zebrano i oceniono właściwie i mógł stanowić podstawę do wydania decyzji w trybie art. 30 ustawy o *Inspekcji Handlowej*.

Jak zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 15 czerwca 2015 r. I SA/Kr 747/15: w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego organ jest obowiązany przestrzegać zasad ogólnych postępowania administracyjnego, w tym zasady dążenia do prawdy obiektywnej wyrażonej w art. 7 *Kpa*. Reguła ta została skonkretyzowana w art. 77 § 1 *Kpa*, zgodnie z którym, organ administracji publicznej zobowiązany jest w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Jako dowolne należy traktować ustalenia faktyczne znajdujące wprawdzie potwierdzenie w materiale dowodowym, ale niekompletnym, czy nie w pełni rozpatrzonym. Zarzut dowolności zostaje wykluczony ustaleniami dokonanymi w całokształcie materiału dowodowego (art. 80 *Kpa*), zgromadzonego i rozpatzonego w sposób wyczerpujący, a więc przy podjęciu wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego,

jako warunku niezbędnego wydania decyzji o przekonującej treści. Powyższe ustalenia organu winny znaleźć odzwierciedlenie w uzasadnieniu decyzji. Zgodnie z art. 107 § 3 *Kpa* uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.

W ocenie Prezesa UOKiK wszystkie te wymagania zostały zrealizowane przez organ pierwszej instancji. Świętokrzyski WIIH oparł się na przeprowadzonym prawidłowo postępowaniu kontrolnym podczas których pobrano do badań laboratoryjnych obrusy Elegance i Gold, a następnie przedstawił wyniki tych badań stronie postępowania, która przyjęła je i nie podjęła decyzji o przebadaniu próbki kontrolnej. Badania zostały ponadto wykonane przez akredytowane laboratorium zgodnie z akredytowaną metodą, którą można uznać za w pełni wiarygodną. Strona podnosi dalej w tym punkcie jako argument wyrok Sądu Najwyższego, który mówi o niekompletnym i nie w pełni rozpatrzonym materiale dowodowym. W ocenie Prezesa UOKiK organ pierwszej instancji nie naruszył art. 7 *Kpa*, w sposób wyczerpujący zebrał i rozpatrzył materiał dowodowy i na podstawie całokształtu materiału dowodowego – stosownie do dyspozycji *Kpa* – wydał decyzję. Nie można bowiem w tym przypadku mówić o niekompletnym materiale dowodowym. Organ pierwszej instancji oparł się na jednoznacznych wynikach badań akredytowanych badań laboratoryjnych poprzedzonych postępowaniem kontrolnym przeprowadzonym zgodnie z wymogami przepisów prawa.

Strona postępowania wskazuje ponadto w odwołaniu, iż zgodnie z załączonym do rozporządzenia w sprawie pobierania prób, wzorem „sprawozdania z badań” (§ 8 ust. 4) powinno ono zawierać m.in. informację o zastosowanych metodach badawczych oraz identyfikację wymagań, będących punktem odniesienia do właściwości badanego produktu, wyniki badań oraz ich interpretację.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zauważa, iż wskazany przez stronę paragraf ww. rozporządzenia dotyczy badań organoleptycznych, które są wykonywane w laboratorium a nie badań analitycznych (tu: w zakresie plamoodporności). Niezależnie od powyższego wskazać należy, że sprawozdania z badań 453/PW/236/2015 (obrus Elegance) i nr 454/PW/237/2015 (obrus Gold) z dnia 25 września 2015 r. spełniają wszystkie wymagania wynikające z §7 ust. 2 ww. rozporządzenia. W szczególności wskazano w nich informację o metodach badań, identyfikację wyników oraz interpretację wyników badań. W związku z powyższym ww. argument strony postępowania nie zasługuje na uwzględnienie.

Dalej strona zarzuca, iż w wynikach z badań laboratoryjnych nie wskazano jakiego majonezu użyto, jakiego detergentu oraz jaką metodą wyprano obrus.

Odnosząc się do powyższego należy wskazać, że Laboratorium w Łodzi zastosowało procedurę badawczą nr PB Nr 11/PW. Zgodnie z niniejszą procedurą na badane obrusy nakładano każdy z jedenastu czynników brudzących (to jest: wino czerwone, sok porzeczkowy, sok pomidorowy, kawę, herbatę, olej, barszcz czerwony, keczup, majonez, dżem porzeczkowy, czekoladę). Następnie każdy z tych czynników usuwano po ok. 15 minutach a następnie

produkt prano i suszono – zgodnie z informacjami zawartymi na oznakowaniu produktu. Po zakończeniu prania sprawdzano czy plamy pozostają. W niniejszej sprawie, po przeprowadzeniu badania, plamy z oleju i majonezu pozostawały na produkcie. Prezes UOKiK zauważa, że do badania używano standardowych produktów (czynników brudzących) dostępnych dla konsumentów, ponieważ w oznakowaniu obrusów nie wskazano jakiego rodzaju majonezu lub oleju mogą używać konsumenci korzystający z ww. produktów. W związku z tym, że obrus pełni funkcję zarówno dekoracyjną, jak i ochronną podczas spożywania posiłków, badania zostały przeprowadzone z wykorzystaniem produktów spożywczych, które przy użytkowaniu obrusa zgodnie z przeznaczeniem, mogłyby mieć bezpośredni kontakt z obrusem i spowodować jego poplamienie. Mając na uwadze deklarację przedsiębiorcy zawartą na etykiecie, a mianowicie: „obrus plamoodporny”, należy stwierdzić iż wyniki badań nie potwierdziły zgodności wyrobu z powyższą deklaracją. Tym samym ww. argumenty strony nie zasługują na uwzględnienie.

Odnosząc się do dalszych argumentów strony dotyczących zastosowania przez Laboratorium w Łodzi metody badawczej PB Nr 11/PW Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zauważa, że w sprawozdaniach z badań obu obrusów wskazano: typ pralnicy, metodę prania, metodę suszenia, rodzaj detergentu, a także rodzaj balastu. Laboratorium UOKiK w Łodzi działa w systemie akredytacji Polskiego Centrum Akredytacji, którym objęta jest również ww. metoda. Podkreślić ponadto należy, iż sposób prania i suszenia wykonywany jest zgodnie z informacjami wskazanymi na opakowaniu, natomiast używany przez laboratorium detergent jest produktem znormalizowanym.

Ponadto podnieść należy, że strona postępowania miała możliwość zbadania próbki kontrolnej wyrobu – z czego nie skorzystała.

Dalej strona postępowania podnosi, iż z powszechnej wiedzy wynika, iż „plamy się zapiera” a Laboratorium w Łodzi tego nie uczyniło. Zwyczajowe postępowanie konsumentów z produktem nie może być w tym wypadku wyznacznikiem do weryfikacji prawidłowości standardowych, opisanych w szczegółowych procedurach prowadzonych badań laboratoryjnych. Produkty przy zastosowaniu ww. metody prane były – jak już wspomniano – zgodnie ze wskazanym sposobem konserwacji zawartym w oznakowaniu wyrobów. Należy odnieść się także do informacji, jakie przekazane zostały konsumentom na etykiecie. Producent wyraźnie oznaczył badane obrusy jako „plamoodporne”, co dosłownie znaczy, że na obrusie nie pozostają żadne plamy – jest na nie odporny. Wynika to z samego znaczenia słów pomimo braku prawnej definicji tego słowa. Ponadto na etykiecie nie zamieszczono jakiegokolwiek informacji o sposobie szczególnego postępowanie z zabrudzonym obrusem, że należy go „zapać” przed praniem, aby efekt deklarowany plamoodporności został osiągnięty. Tym samym Prezes UOKiK uznaje ww. argumenty za bezpodstawne.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał tym samym, że Świętokrzyski WIIH prawidłowo przeprowadził kontrolę i pobrał do badań próbki obrusów. W ramach postępowania Laboratorium w Łodzi przeprowadziło badania, których wyniki dały podstawę do wydania przedmiotowej decyzji.

W drugim punkcie odwołania strona postępowania zarzuciła naruszenie art. 107 § 3 *Kpa* poprzez brak prawidłowego uzasadnienia faktycznego i prawnego decyzji. Zgodnie z ww. artykułem uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.

Odnosząc się do powyższego zarzutu, w opinii Prezesa UOKiK, również nie znajduje on uzasadnienia, gdyż przedmiotowa decyzja zawiera wszystkie wymagane prawem elementy. Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Kielcach w treści decyzji nr 144/2015 z dnia 10 listopada 2015 r. (nr akt PU.8361.228.2015), wskazał fakty, które organ uznał za uzasadnione – w szczególności popierając swoje twierdzenia wynikami badań laboratoryjnych, które stanowiły przesłankę do wydania decyzji na podstawie której przedsiębiorcę Jacka Tyburcy, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą VIPRO BTL Produkt Tyburcy Jacek w Kielcach, zobowiązano do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych produktu niezgodnego z deklaracją producenta. Ponadto organ pierwszej instancji wskazał podstawy prawne wydanej decyzji, w szczególności art. 27-30 ustawy o *Inspekcji Handlowej*, którego znajomości należałoby się spodziewać od podmiotu funkcjonującego na rynku od stycznia 2008 r., (zgodnie z treścią Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej).

W trzecim punkcie odwołania strona postępowania zarzuciła organowi pierwszej instancji naruszenie art. 8 *Kpa* poprzez prowadzenie postępowania w sposób niebudzący zaufania jego uczestników do władzy publicznej.

Jak zauważa w komentarzu do Kodeksu postępowania administracyjnego Andrzej Wróbel (Komentarz aktualizowany do ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* LEX/el., 2015) zawarta w art. 8 zasada pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa określa wyraźnie to, co *implicite* jest zawarte w zasadzie praworządności. Z zasady wyrażonej w art. 8 *Kpa* wynika bowiem przede wszystkim wymóg praworządnego i sprawiedliwego prowadzenia postępowania i rozstrzygnięcia sprawy przez organ administracji publicznej, co jest zasadniczą treścią zasady praworządności. Tylko postępowanie odpowiadające takim wymogom i decyzje wydane w wyniku postępowania tak ukształtowanego mogą wzbudzać zaufanie obywateli do organów administracji publicznej nawet wtedy, gdy decyzje administracyjne nie uwzględniają ich żądań. Dalej można przytoczyć, iż Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 7 grudnia 1984 r., III SA 729/84, ONSA 1984, nr 2, poz. 117, podkreśla, że w celu realizacji pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa konieczne jest „przede wszystkim ścisłe przestrzeganie prawa, zwłaszcza w zakresie dokładnego wyjaśnienia okoliczności sprawy, konkretnego ustosunkowania się do żądań i twierdzeń stron oraz uwzględniania w decyzji zarówno interesu

społecznego, jak i słusznego interesu obywateli, przy założeniu, że wszyscy obywatele są równi wobec prawa”. Ponadto wskazać należy, iż zgodnie z art. 8 *Kpa* organy administracji publicznej obowiązane są prowadzić postępowanie w taki sposób, aby pogłębiać zaufanie obywateli do organów Państwa oraz świadomość i kulturę prawną obywateli. Zasada ta nie może być rozumiana jedynie jako postulat określonego zachowania, lecz stanowi ona obowiązującą normę prawa, z której wynikają konkretne dyrektywy wiążące organy administracji publicznej w toku podejmowanych przez nie czynności procesowych. Tak też się stało w tym przypadku. Organy oparły się na bezsprzecznych wynikach badań laboratoryjnych poprzedzonych postępowaniem kontrolnym przeprowadzonym ściśle zgodnie z wymogami *Kpa*.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zasada ta nie została naruszona w niniejszej sprawie przez organ pierwszej instancji. Opierał się on bowiem na wyraźnie sprecyzowanych przepisach prawa a także jednoznacznych, wiarygodnych i konkretnych wynikach badań laboratoryjnych. Pobieranie i badanie próbek produktów określone jest w Rozdziale 6 ustawy o *Inspekcji Handlowej*. Zgodnie z art. 27 ust.1 ww. ustawy, próbki produktów do badań pobiera się w celu ustalenia, czy produkt spełnia wymagania jakościowe i bezpieczeństwa określone w przepisach odrębnych lub dokumentach normalizacyjnych lub, czy jego jakość odpowiada jakości deklarowanej przez przedsiębiorcę. Powyższa ustawa w art. 2 pkt 5 definiuje jakość jako ogół właściwości produktów lub usług, które wiążą się z ich zdolnością do zaspokajania stwierdzonych lub przewidywanych potrzeb konsumenta. Zgodnie z art. 29 wspomnianej ustawy badania próbek prowadzą laboratoria kontrolno-analityczne podlegające Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Zgodnie z art. 30 ustawy o *Inspekcji Handlowej*, jeżeli przeprowadzone badania wykażą, że produkt nie spełnia wymagań określonych w przepisach odrębnych lub w deklaracji przedsiębiorcy, kontrolowany jest obowiązany do uiszczenia, na wskazany przez odpowiedni organ Inspekcji rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów albo wojewódzkiego inspektoratu kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

Stosownie do § 9 ust. 1 *sprawie pobierania prób*, wysokość kosztów badań przeprowadzonych w laboratoriach Inspekcji Handlowej, o których mowa w art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej ustala dyrektor ww. laboratorium. Stosownie do § 9 ust. 4 ww. rozporządzenia kontrolowany jest obowiązany w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja określająca wysokość należności pieniężnych stała się ostateczna uiszczyć należność pieniężną na wskazany rachunek bankowy.

Jak już wyżej wspomniano wszystkie czynności organu pierwszej instancji oparte były na obowiązującym prawie. Również procedura ustalenia wysokości kosztów, jakimi obciążono stronę postępowania wynikała z przepisów prawa. Tym samym zasada pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa rozumiana jako zasada praworządności została w pełni dochowana.

W czwartym punkcie odwołania strona postępowania strona postępowania zarzuciła organowi pierwszej instancji naruszenie art. 30 ust. 1 ustawy *o Inspekcji Handlowej* poprzez jego bezpodstawne zastosowanie i zobowiązanie odwołującego do zwrotu kosztów prowadzonych badań laboratoryjnych.

Jak już wyżej wspomniano, zasady dotyczące pobierania i badania próbek produktów określone są szczegółowo w Rozdziale 6 ustawy *o Inspekcji Handlowej*. Zgodnie z art. 27 ww. ustawy próbki produktów do badań pobiera się w celu ustalenia, czy produkt spełnia wymagania jakościowe i bezpieczeństwa określone w przepisach odrębnych lub dokumentach normalizacyjnych, lub czy jego jakość odpowiada jakości deklarowanej przez przedsiębiorcę. Zgodnie z art. 30 ustawy *o Inspekcji Handlowej*, jeżeli przeprowadzone badania wykażą, że produkt nie spełnia wymagań określonych w przepisach odrębnych lub w deklaracji przedsiębiorcy, kontrolowany jest obowiązany do uiszczenia, na wskazany przez odpowiedni organ Inspekcji rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów albo wojewódzkiego inspektoratu kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. W ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyniki badań laboratoryjnych jednoznacznie wykazały, że badane obrusy nie były zgodne z deklaracją przedsiębiorcy tj. nie były plamoodporne. W przypadku takiego wyrobu jakim jest obrus plamoodporny, który to ma swoje konkretne przeznaczenie i jest używany przez konsumentów w określonych warunkach oczekuje od nich określonego efektu tj. ochrony przed plamami. Samo przeznaczenie obrusa, jak również jego zastosowanie w sposób ogólnie przyjęty przez konsumentów sugeruje, że służy on głównie zarówno do ozdoby, jak i ochrony stołu podczas spożywania posiłków, dlatego też substancjami, na kontakt z którymi jest on narażony są, co do zasady, substancje spożywcze.

Zgodnie z § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia *w sprawie pobierania prób*, w przypadku prowadzenia badań przez laboratorium kontrolno-analityczne Inspekcji, wysokość należności pieniężnej, o której mowa w art. 30 ust. 1 ustawy *o Inspekcji Handlowej*, ustala dyrektor laboratorium, z uwzględnieniem rodzaju badanego produktu, rodzaju materiałów lub urządzeń użytych w toku przeprowadzenia badań, uzasadnionego kosztu pracy jednej osoby w jednym dniu lub godzinie pomnożonego przez liczbę osób i dni lub godzin oraz uzasadnionego kosztu pracy laboratorium.

Jak wynika z wystawionego przez Specjalistyczne Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi, sprawozdania z badań nr 453/PW/236/2015 i nr 454/PW/237/2015 z dnia 25 września 2015 r. jednoznacznie wykazały brak plamoodporności na czynniki brudzące w postaci oleju i majonezu, tym samym zastosowanie art. 30 ustawy *o Inspekcji Handlowej* przez Świętokrzyskiego WIIH było zasadne a przeciwne argumenty strony postępowania w tym zakresie – bezzasadne.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 *Kpa* organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję. W przedmiotowej sprawie, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że podjęta przez Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Kielcach decyzja była

prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której zobowiązano przedsiębiorcę Jacka Tyburcy, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą VIPRO BTL Produkt Tyburcy Jacek w Kielcach zobowiązano do uiszczenia kwoty 899,32 zł (osiemset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych trzydzieści dwa grosze) tytułem przeprowadzonych kosztów badań laboratoryjnych ww. produktów. Tym samym, nr 144/2015 decyzja Świętokrzyskiego WIIH z dnia 10 listopada 2015 r. (nr akt PU.8361.228.2015) powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę należało orzec jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Z up. PREZESA
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I
KONSUMENTÓW
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Inspekcji Handlowej

Dariusz Łomowski

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 § 1, 53 § 1 oraz 54 §1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (Dz. U z 2012 r. Nr 270 z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.